

first and second dates, whatever she ate is considered a loan to her -

ולא יחולו אלא מה שהוא בעין⁵ ולכך צריך פרוטה באחרונה -

And the קידושין cannot take effect on the loan, but only on what is present, so therefore it is necessary that there be a פרוטה, by the last date.

מתנה) (and are not a מעות בעלמא חוזרין ר' אמי that we derive from תוספות explains how

דאי אמרת מעות בעלמא מתנה⁶ -

For if we say מעות בעלמא מתנה -

והיכא דלא נגמרו הקידושין הוו המעות הראשונים מתנה אצלה ולא בעיא לאהדוריהו -

So that when the קידושין were not completed (the man retracted) the first monies that he gave her are considered a gift to her, and she is not required to return them to him, so then in a case -

היכא דגמר דבריו לשם קידושין כי הכא -

Where he completed his speaking for the sake of קידושין as is the case here (where he completed giving her all three dates and did not retract) -

נימא דיחולו הקידושין אף על אותן תמרים שאינם בעולם וכי אכלה מזידה אכלה -

We should say that the קידושין should take effect even on those dates which do not exist (the [two] eaten dates), for when she ate them she ate her own dates -

דבשלמא בעלמא לא הוו קידושין שהרי מתנה הן אצלה⁷ כי הדר ביה מקידושין -

For granted that elsewhere when he retracted from the קידושין (before giving her the third פרוטה) there is no קידושין; since it is a gift to her (not קידושין money since he retracted) -

אבל הכא שלא חזר מלקדשה נהי נמי דכי אכלה הראשונה עדיין לא גמר כל הקידושין -

However here where he did not retract from the קידושין, so granted that when she ate the first (dates) the קידושין was not completed yet (for he needs to give her all three dates), nevertheless -

ומקדשה⁸ נמי אף בקמייתא כיון דבתורת קידושין אתו לידה⁹ -

He is מקדש her even with the first (eaten) dates, since they came to her as קידושין payment -

דהוו כמו נתאכלו המעות¹⁰ דלקמן (דף נט, א) דאמרינן דמקודשת כיון דבתורת קידושין אתי לידה -

⁵ One cannot be מקדש a woman with מלוה (see previously on ב, ו and elsewhere).

⁶ פרוטה (again) means that when the man is giving her the קידושין money in stages (one פרוטה then another פרוטה, etc.) it means that he is giving the money to her as a gift, pending whether the קידושין will be completed so this gift is (קידושין), or whether the קידושין are not completed (he changes his mind), nevertheless the money still belongs to her as a gift.

⁷ See 'Thinking it over'.

⁸ The רש"י amends this to read מקדשה (instead of ומקדשה).

⁹ See footnote # 6, that מעות מתנה means that if the קידושין are completed the initial money given is for קידושין.

¹⁰ This is the case where a man gave a woman money for קידושין with the stipulation that the קידושין take effect after

For it is like the later case of נתאכלו המעות (the monies were consumed), where we say that she is מקודשת (even though that at the time of הקידושין there is no money present), since it came to her possession as קידושין money. The same should be here that -

אפילו אין שוה פרוטה אלא בקמייתא או בכולן מקודשת -

Even if there is no שו"פ only by the first dates (and not by the last remaining date), or even more so that there is a שו"פ (only) by all the dates combined, she is מקודשת.

comments: תוספות

ויכול להיות¹¹ דבהא פליגי רב ושמואל ורבי אמי -

And there is a possibility that רב ושמואל (who maintain that היתה אוכלת is referencing the רישא) and ר' אמי (who maintains that היתה אוכלת is referencing the סיפא) are arguing this issue whether מעות בעלמא חוזרין or מעות בעלמא מתנה -

דרב ושמואל סברי מעות בעלמא מתנה -

For רב ושמואל maintain the מעות בעלמא מתנה -

ולא מיבעיא דלא בעינן שוה פרוטה באחרונה אלא אפילו כולן מצטרפות -

And not only is it obvious that we do not require a שו"פ by the last date, but even more so, all the dates combine for a שו"פ even the eaten ones, and we do not require that there be a שו"פ by the last one (or any one for that matter) -

ואם כן היכי מצי קאי אסיפא והא קתני עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה -

So therefore how can the case of היתה אוכלת be referencing the סיפא since the משנה states (regarding the case of וכו' היתה אוכלת) that she is not מקודשת unless there is a שו"פ by one of them (or the last one) -

אלא קאי ארישא כדפרישית¹² -

Rather according to רב ושמואל we must say that היתה אוכלת is referencing the רישא, as I explained -

ורבי אמי סבר מעות בעלמא חוזרים כדפרישית:

However רב ושמואל maintains that מעות בעלמא חוזרים as I explained, therefore היתה אוכלת is referencing the סיפא and it requires a פרוטה באחרונה.

thirty days. The rule is that she is מקודשת after thirty days even though the money was consumed. Even though previously (on מו, א) ד"ה ואפילו distinguished between our case of dates and the case of המעות, nevertheless here when we are assuming (hypothetically) that מעות מתנה the two cases are similar. It is only if we assume מעות חוזרין (they are a loan) that תוספות distinguished between these two cases.

¹¹ writes ויכול להיות (it is possible but not mandatory), for רב can agree with ר' אמי that מעות חוזרות (it is a loan), but nevertheless רב does not want to establish the case of היתה אוכלת on the סיפא, because he perhaps maintains המקדש מהרש"א בתוד"ה דעתה אמלוה since מקודשת she is not פרוטה באחרונה, so even if there is a פרוטה דעתה אמלוה דאתמר.

¹² may mean that since רב ושמואל maintain מעות מתנה, the case of היתה אוכלת must be referencing the רישא.

Summary

If we assume that בעלמא מתנה then the rule by היתה אוכלת would be that if יש נתאכלו המעות like by מקודשת (יש באחת מהן שו"פ not only), she is בכולן שוה פרוטה.

Thinking it over

'שהרי מתנה הן אצלה [כי הדר ביה מקידושין] since it is not בעלמא תוספות writes that since [כי הדר ביה מקידושין] 'שהרי מתנה הן אצלה have no real meaning here; she is not מקודשת since he was הדר ביה מקידושין, why mention מתנה here (the same would be if it is a פקדון)?!¹⁴

¹³ See footnote # 7.

¹⁴ See נחלת משה.